

עפ"ת 35414/06/16 - שאדי זעיר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייליים

עפ"ת 35414-06-16 זעיר נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופט ארז פורת
מערערים	שאדי זעיר
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

פסק דין

1. המערער הורשע על פי הודאתו בבית המשפט קמא (תיק פ"ל 4372-04-14, כב' השופט א. קאופמן) בעבירות שעניינן נהיגה בזמן פסילה, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961, וכן נהיגה ללא תעודת ביטוח בת תוקף, לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל 1970-.

אין חולק כי המערער נתפס כשהוא נוהג ברכב, שבועיים וחצי אחר שרישיון הנהיגה שלו נפסל למשך שלושה חודשים, בנוכחותו, מתוקף פסק דין קודם שניתן בעניינו.

2. הערכאה קמא סברה כי בנסיבות העניין חומרת האישומים הצדיקה גזירה של עונש מאסר לריצוי בפועל. בית המשפט קמא הפנה את המערער לממונה על עבודות השירות, פעמיים, אך הוא לא התייצב לראיון שנקבע בכל פעם.

בסופו של דבר, תואם למערער ראיון נוסף אצל הממונה, השלישי במספר. המערער התייצב בפני הממונה, אך טען שאינו מסוגל לעבוד ולפיכך קבע הממונה בחוות דעתו מיום 02/05/16, כי "הנידון לא כשיר לעבודה בעבודות שירות".

בנסיבות אלה, נגזרו למערער שלושה חודשי מאסר לריצוי בפועל, במאסר ממשי, ועונש המאסר המותנה בן חודשיים שהיה תלוי ועומד נגדו, הופעל חציו בחופף וחציו במצטבר לעונש המאסר בתיק זה.

על המערער נגזר, אפוא, עונש מאסר ממשי בן 4 חודשים, זאת לצד עונש מאסר על תנאי, פסילת

רישיונות נהיגה בפועל והתחייבות להימנע מעבירה.

3. המערער עותר כי עונש המאסר שהוטל עליו ירוצה בעבודות שירות. נטען כי נוכח גילו, כבן 26, ללא עבר פלילי, עונש מאסר ממשי אמור להוות "האפשרות האחרונה". המערער לא פירש בערעורו כיצד יוכל, חרף מצבו הרפואי, לעמוד בחובות עבודות השירות ולבצע את שיוטל עליו. כל שנטען בכלליות הוא, כי המערער אכן יוכל לבצע את מטלותיו והתבקשה הזדמנות אחרונה לאפשר לו להיפגש עם הממונה כדי לבחון את התאמתו לריצוי עונש בדרך זו.

4. המשיבה עתרה לדחיית הערעור. נטען כי המערער זלזל בהליכים המשפטיים בעניינו, כשלא התייצב לדיונים שנקבעו לו בערכאה קמא עד שעלה צורך להוציא נגדו צו הבאה. התנהגותו המזלזלת באה לידי ביטוי גם באי התייצבות בפני הממונה על עבודות שירות בהזדמנויות שניתנו לו ואף בביצוע העבירות בהן הורשע בהליך נשוא הערעור, זאת בטרם יבשה הדיו על הרשעתו הקודמת.

נוכח האמור, סבורה המשיבה כי אין סיבה לבוא לקראת המערער ש"רמס ברגל גסה את האפשרויות שניתנו לו".

דין והכרעה:

5. העבירות בהן הורשע המערער, וביחוד העבירה שעניינה נהיגה בזמן פסילה, גוררות עמן, על פי מדיניות הענישה הנוהגת, ככלל, עונש של מאסר ממשי (ראו למשל: רע"פ 6206/07 **ענתבי נ' מדינת ישראל**; רע"פ 1575/07 **משיח נ' מדינת ישראל**).

6. לנגד עיני בית המשפט קמא עמדו נסיבותיו האישיות של המערער, שלאורן סבר כי: "נכון יהיה לגזור על הנאשם עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות". דא עקא, שהמערער לא התייצב לראיונות שנקבעו לו ולבסוף טען שאינו מסוגל, רפואית, לעמוד בביצוע כל עבודות שירות שהן.

בערעורו לא הסביר המערער כיצד, לפתע, השתנה מצבו הרפואי, באופן שכעת תהא באפשרותו לבצע את הנדרש. התנהלות מעין זו מלמדת, להשקפתי, על העדר כל מוטיבציה מצד המערער לריצוי עונש בדרך של עבודות שירות, וככלל,

"כאשר נאשם אינו מתייצב לראיון ואין לו הסבר סביר לכך - הרי שככלל אכן אין מקום ליתן לו הזדמנות נוספת, ובמצב דברים זה אין לנאשם אלא להלין על עצמו" (ע"פ 2472/13 אבו פארה נ' מדינת ישראל (טרם פורסם)).

7. בנסיבות העניין המערער לא טען לתקלת תקשורת או חוסר הבנה שבעטיין נמנע ממנו מלהתייצב

לראיון אצל הממונה, והוא עוד הגדיל עשות כשהתייצב לבסוף וטען שאינו כשיר לביצוע כל עבודות שהן.

במצב עניינים זה, בין אם אכן מדובר במי שאינו כשיר לביצוע עבודות שירות ובין אם - בהיסק מהודעת הערעור - מדובר בבדיה שהמערער בדה בניסיון לחמוק מענישה ממשית, התוצאה העונשית אליה הגיעה הערכאה קמא, מוצדקת וראויה.

אדגיש כי עונש המאסר הכולל שהוטל במקרה זה, הינו מתון במשכו ואין עמו כל החמרה יחסית לרמת הענישה הנוהגת כאמור לעיל.

8. מהטעמים האמורים, החלטתי לדחות את הערעור ופסק דינה של הערכאה קמא יעמוד בעינו.

המערער יתייצב ביום 25.10.16 עד השעה 09:00 בבית המעצר קישון לצורך ריצוי עונש המאסר שנגזר לו.

ניתן היום, י"ט אלול תשע"ו, 22 ספטמבר 2016, בהעדר הצדדים.